

Dag van duurzame inzetbaarheid A&O fonds gemeenten – Bijdrage Bart & Anouk 10 april 2024 – Amersfoort

1. Opening

Een begin. Dit is een begin. Dit zou een begin kunnen worden. Dat weten we later pas. Een begin heeft een geheugen. Eerste keren griffen zich in hoofden, laten sporen na, herinneringen, zodat je later terug kunt keren. Naar het begin.

Het begin. Dit is het begin. Het zou het begin kunnen zijn. Het begin duurt altijd het langst. Het neemt in een hoofd meer opslagruimte in dan alle keren daarna.

Het is woensdag, 10 april. Buiten schijnt de zon, er waait een frisse wind, maar de lente is echt begonnen. En komende dagen komt er nog veel meer mooi weer. Het zijn allemaal voorspellingen. Hierbinnen zitten wij met ieder onze eigen verwachtingen.

Met één vonk kan iets ontbranden.

Met één steen kun je al iets bijdragen.

Met het schudden van één hand maak je kennis met een heel mensenleven.

Kijk om je heen.

Al die mensen, al die hoofden, waar ideeën slapen om wakker gekust te worden.

Er is zoveel om te beginnen.

Wat er hierna komt, is aan ons. Maar wat vergeten wordt, heeft geen begin. Dus laten we onthouden hoe het is: nu het hierbinnen waait met een toenemende verbeeldingskracht, spreekwolken zich samepakken voor vurige gesprekken en onze handen tintelen om anderen te schudden.

Dan kunnen we later terugkeren naar dit begin en zeggen: weet je nog die 10e april in 2024? Daar is iets begonnen.

2. Tekst teruggemaakt bij de keynote van Heleen Mes

Hoe begin jij de dag?

Spring je uit bed als de wekker gaat,

of ben je een *snoozer*, zoals Karin?

Elke dag weer moeten we die complexe wereld instappen

waar vragen nooit meer ééndimensionaal zijn

Het water staat ons aan de lippen

Zijn onze drijfveren genoeg om ons hoofd boven water te houden?

Hoe zorgen we goed voor onszelf als de werkdruk hoog is?

Heleen Mes snijdt aan waar het echt over moet gaan: werkgeluk

Een woord dat smaakt naar het juiste ingrediënt

Een woord dat proeft als zoete koek

en niet zo zwaar op de maag ligt als: *duurzame inzetbaarheid*

Vrouwen lachen het meest op hun werk
maar we willen ook graag dat ze lang blijven lachen
Een niet alweer zo snel de organisatie verlaten
Hoe langer we werker, hoe ongelukkiger we worden
We scoren in Nederland maar een 6,4...

Werkgeluk vraagt om waardering
Een compliment kan van je werk dat sprookje maken
waarin iedereen lang én gelukkig werkt
Van tevreden
naar betrokken
naar bevlogen
naar gelukkig
Word het blijven of wegwezen?

Is het éénrichtingsverkeer op het werk
of kunnen we van twee richtingen elkaar naderen?
Van de werknemerskant én de kant van de organisatie
zodat we elkaar in het midden kunnen ontmoeten
om de dialoog aan te gaan

We willen graag zin krijgen
zin hebben
zin houden
zin geven
Werkgeluk gaat over plezier
over gevoel
over dat wat van die 5 een 9 kan maken

Laten we de verbinding blijven zoeken
Vertrouwen hebben
Ver-binding
Ver-trouwen
Laten we dat *verre* weer dichterbij halen
Dan geeft het ons energie,
voldoening

Laten we doelen stellen
Lijnen uitstippelen
en niet vergeten te strak gespannen lijnen juist tot cirkels te buigen
Een cirkel heeft geen hoeken om te verstoppen
Laten we zichtbaar maken
ook dat wat niet meewerkt
ook de *blockers* die ons onder water trekken
Laten we koken met de juiste ingrediënten

zodat we 's ochtends allemaal uit bed kunnen stappen
voor een werkgever die meer biedt dan HR,
een *friendly family*
een *purpose* gedreven *human business*
maar een *human experience* biedt
Met medewerkers op de eerste plaats,
congruentie
corporate empathie
en co-creatie

Laten we gezonder naar huis gaan dan we binnenkwamen

Hoe begin jij de dag?
Met het goede been
en mijn mondhoeken richting de sterren

3. Tekst teruggemaakt bij de workshops – vraag het de cello

Van **Matthijs Steeneveld** leerde ik dat mensen gemaakt zijn om te floreren. Intrinsieke motivatie groeit op wortels van autonomie, verbondenheid en competentie. Maar volgens **Wendy Brooshoofd** blijft ons brein liever bij het veilige en vertrouwde. Hoe zit dat voor jou Bart met intrinsieke motivatie, floreren en uit het veilige en vertrouwde stappen?

Bart vertelt over het studeren op de cello en over zijn tijd op het conservatorium, toen hij les kreeg van meneer Ellegiers. Hij laat op de cello horen hoe hij droomde een Jimi Hendrix van de cello te zijn.

Ben jij met meneer Ellegiers in het centrum van het goede gesprek geweest zoals **Thom Verheggen** ons aanmoedigt?

Bart: Nee. Sterker nog als ik niet gestudeerd had, belde ik hem op en dan zei hij: Ik zie je volgende week.

Dus jij bent met hem nooit dat gesprek aangegaan waarin de dingen besproken konden worden inclusief het ongemak?

Bart: Nee.

Maar ongemakkelijk was het wel?

Bart: ja.

Dat is toch jammer want meneer Ellegiers had kunnen zien dat jij het belangrijkste kapitaal was. Dat leerde ik vandaag van **Roos Brummelhuis** en **Bas Keur**. Meneer Ellegiers had jouw talent moeten aanspreken, want een opleidingswens van één medewerker kan zomaar

leiden tot een 2-jarig incompany scholingstraject zoals ik leerde van **José Kok-de Kort, Harold Wassink** en **Gijs Jan van Heusden**. Stel je voor: een Jimi Hendrix traject voor iedereen!

Het gaat om goede maatwerkafspraken, zegt **Cristel van de Ven**. Hoe zit dat met de maatwerkafspraken tussen jou en je cello? Heb jij altijd dezelfde behoefte en hoe stem je dat af?

Bart speelt stukje waarin de boventonen hoorbaar worden en de cello zelf lijkt te spreken.

Attie Kingsma zegt dat jullie dus van elkaar leren. Hoe zorg jij voor een blijvende ontwikkelgerichte leercultuur?

Bart laat improvisatie horen.

Volgens **Katja Hooijmans** en **Pepijn Louisse** zijn er 11 succesfactoren. Welke 12^e zou jij vanuit de muziek willen toevoegen?

Bart: de muziek zelf (+uitleg)

Jij zit daar een beetje te zitten, leuke antwoorden te geven. Moet jij niet eens in beweging komen? Zitten is als zonnen, zegt **Tijs Koedam**. Voor een cellist is er ook nog wel wat bewegingswinst te halen.

Bart speelt arpeggio's lopend door het gangpad.

Betty Helsloot en **Suze Jansen** openden een talentenmarkt waarin iedereen welkom was, omdat ze met 30 vacatures bleven zitten. Wij spelen geen cello, tenminste de meesten van ons. Wat kunnen wij doen?

Bart laat kleinste instrument, een vogelfluitje, horen.

4. Wees een reiziger

Wees een reiziger
sla nieuwe wegen in
kies straten uit die je nog niet eerder liep
open onbekende deuren
praat met vreemden
sleep geen onnodige dingen met je mee
maak je handen leeg om te klimmen op muren, bergen en in bomen
kijk verder dan je neus lang is
spring in het diepe of hoger dan je de lat legt
maar spring

Wees een reiziger

zeg 'nee' als je de afloop kent
zeg 'ja' als je nieuwsgierig wordt
raap de mogelijkheden bij elkaar
stop ze in je broekzak als proviand voor onderweg
kies met je hoofd
of met je hart
kies zonder aarzelen
blindelings, rücksichtslos
maar kies

Wees een reiziger
waai met alle winden mee
loop in zeven sloten tegelijk
raak steeds verder van huis
laat jezelf verdwalen
let niet op de tijd, let nooit op de tijd
blijf langer dan gepland
en vertrek voordat iets onwrikbaar vastligt
fluit dans lach en eindig altijd met een vraag
zullen we?